

haabe, at denne Sag kan komme til Udførelse, naar mit Forslag i det Væsentlige gaaer igjennem, saa har man dog ikke været istand til nu at forelægge en aldeles definitiv Plan, og det er kun paa Grund af det Forhold, hvori Sagen staaer til Rigsdagens lovgivende Myndighed, at vi have maattet ansee det for rigtigt, allerede nu at bringe Sagen frem.

Der ere særlige Grunde, hvorfor at det kan ansees i og for sig rigtigt, at det netop bliver det sjællandske Jernbaneselskab, som faaer denne Concession fremfor nogen Anden, og disse Grunde ere deels hentede fra Selskabets og deels fra Statens Side. Selskabet har nemlig ifølge en kgl. Resolution af 1844 en Fortrinset til Anlægget af alle Sidebaner, som gaaer ud fra den kjøbenhavn-roeskildske Bane. Denne Rettighed er vel i og for sig forfalden, da den ikke er kommen til Benyttelse i den Tid, for hvilken den var given, og jeg anfører det derfor ogsaa kun som noget, der ialtsald gjør det billigt, naar ellers Forholdet for dette Selskab staaer lige med alle andre, at det da nyder en vis Fortrinset, men Hovedsagen er den, som jeg antydede før, at denne projecterede Bane vil komme til at staae i den nærmeste Forbindelse med den kjøbenhavn-roeskildske Bane ved fælles Benyttelse af de gjensidige Banestrafninger, ved fælles Benyttelse af mange Anlæg, og derved at den største Deel af disse Anlæg, som nu netop foresaaer til Udførelse i den nærmeste Fremtid, ville blive forskjellige, eftersom det her omhandlede Foretagende kommer til Udførelse eller ikke. Det ligger i Sagens Natur, at alle de Spørgsmaal, som der vil fremkomme ved Anlæggets Udførelse, om Forholdet imellem den nye Entrepreneur eller det nye Selskab og

det sjællandske, bedst ville reguleres, naar Sagen udgaaer fra det sjællandske Jernbaneselskab. Regjeringen vil i den Henseende have den allerstørste Betryggelse, thi efter Loven af 27de Februar 1852 om Rentegarantien for den forsør-roeskildske Jernbane, har Regjeringen det i sin Magt at tage hvilkensomhelst Deel, den vil, i Selskabets Bestyrelse, og gjøre sin Indflydelse gjældende næsten i alle vigtige Selskabet vedkommende Anliggender. Regjeringen kan altsaa have al den Indflydelse paa dette Forhold, som den anseer for at være nødvendig for den kjøbenhavn-roeskildske Bane med Hensyn til den overtagende Garantie og med Hensyn til Staten i Almindelighed, forsaavidt vedkommer den kjøbenhavn-forsørke Bane. Det forekommer mig altsaa, at der virkelig her er al mulig Betryggelse for Staten, ved at Sagen bliver betroet til det sjællandske Jernbaneselskab. Den Mulighed, som den ærede Indenrigsminister stillede i Udsigt, at det sjællandske Jernbaneselskab skulde benytte sig af en saadan Concession til at skaffe sig selv en Fordeel, den er nu for det Første overmaade lille, thi der er vist ikke en saa overordentlig stor Concurrence om Udførelsen af Anlæg, som jeg vel antager vil være nogenlunde rentable, men som dog forudsætter, at man i nogle Aar ikke maa vente den fulde sædvanlige Rente af de Penge, som anbringes deri, og der er vistnok derfor ikke nogen Sandsynlighed for, at det sjællandske Jernbaneselskab, naar det kom i Bestiddelse af denne Concession, skulde kunne frue Betingelserne saaledes op, at det vilde kunne faae Noget til at overtage Anlæggets Udførelse, og desuden udbetale dette Selskab en betydelig Præmie for selve Concessionen.